

МАРУСЯ.

10  
Шпион перебрался через болото, надел красноармейскую форму и вышел на дорогу.

Девочка собирала во ржи васильки. Она подошла и попросила ножик, чтобы обрывать стебли букета.

Он дал ей нож, спросил, как ее зовут, и, наслушавшись, что на советской роне людям жить весело, стал смеяться и напевать веселые песни.

— Разве ты меня не знаешь? — удивленно спросила девочка. — Я Маруся, дочь лейтенанта Егорова. И этот букет я отнесу папе.

Она бережно расправила цветы, и в глазах ее блеснули слезы.

Шпион сунул нож в карман и, не сказав ни слова, пошел дальше.

На заставе Маруся говорила:

— Я встретила красноармейца. Я сказала, как меня зовут, и странно, что он смеялся и пел песни.

Тогда командир нахмурился, крикнул дежурного и приказал отрядить за э "веселым" человеком погоню.

Всадники умчались, а Маруся вышла на крутой берег и положила свой букет на свежую могилу отца, только вчера убитого в пограничной перестрелке.

1939 г.

جایوس از باطلاق گذشت او نیزم از آن سرخ پوشید و براه افتاد .  
دختر یک دسته گل کندم چید و پیش او رفت و چاقوئی خواست تا ساقهای گل را  
یک اندازه کند

او کارهای به دخترک داد و نامش را پرسید چون شنیده بود که در کشور  
شوروی مردم زندگی خوشی دارند <sup>و خوشتر</sup> خندید طرانه کمی ساد ~~و خوشتر~~ پرداخت  
دختر با تعجب پرسید . مگر تو مرا نمی شناسی ؟ من ماروسیا ، دختر  
ستوان مگوروف هستم . این دسته گل را برای پدرم می برم . با دقت دلسوزانه  
گلها را مرتب کرد و دست در جیبش درخسید .

جایوس کار را در جیب گذارت و بی آنکه عرضی بزند رایش را ادامه داد .  
در پانگاه نزدی ، ماروسیا گفت :

من یک سر باز از آن سرخ را دیدم . اسم را چه لو گفتم . بحسب آن که می خندید و او از منی <sup>خواست</sup>  
آنگاه حرفانده با نگاه اتم کرد و فرماد زمان افترنگه های را صدا کشید و دستورداد  
~~من یک سر باز از آن سرخ را دیدم . اسم را چه لو گفتم . بحسب آن که می خندید و او از منی~~  
سوزان ما خندند . ماروسیا سرایتی سافل را پیود و دسته گل را روسی  
نزد پدرش که روز پیش در تیراندازی که اتفاق نزدی گشته شده بود .

۱ هر چه زودتر گروهی را به تعقیب آن شخص «سازبان» بفرستند

۲۲ دسامبر ۱۹۹۱

ترانه

همراه نامه  
ترجمه و تفسیر

## ما روسیا

جا سوس از با طلاق گذشت . اونیفورم ارتش سرخ پوشید و به راه افتاد .  
 دختر بچه يك دسته گل گندم چید . پيش او رفت و چاقوئی خواست تا ساقه ی گل ها را  
 يك انداز کند .  
 او کار دی به دختر ك داد و نامش را پرسید . و چون شنیده بود که در کشور شوروی  
 مردم زندگی حوشی دارند خندید و به خواندن ترانه های شاد پرداخت .  
 دختر با تعجب پرسید مگر تو مرا نمی شناسی ؟ من ما روسیا - دختر ستوان  
 یگوراف هستم . این دسته گل را برای پدرم می برم . با دقت دل سوزانه گل ها را مرتب  
 کرد و اشک در چشمانش درخسید .  
 جا سوس کارد را در جیب گذاشت و <sup>بچه</sup> نگاه حرفی بزند را هم را ادامه داد .  
 در پاسکله موزی ما روسیا گفت  
 من يك سربا زار تن سرخ را دیدن . اسم را به او گفتم . عجیب است که می خندید و کاوازمی  
 خواند .  
 آنگاه فرمانده اخم کرد و افسر نگهبان را فریاد زنان صدا کرد و دستور داد  
 هر چه رود تو گروهی را به تعقیب آن شخص " خوشحال " بفرستند .  
 سواران تا ختنند x ما روسیا سرا شیبسا حل را پیمود و دسته گل را روی  
 مزار پدرش گذاشت که روز پیش در تیراندازی های متقل بل موزی کشته شده بود .

۲۱ دسامبر ۱۹۹۱

را

۱۱